

သားအတွက် ခဏားပေက်ဆောင်

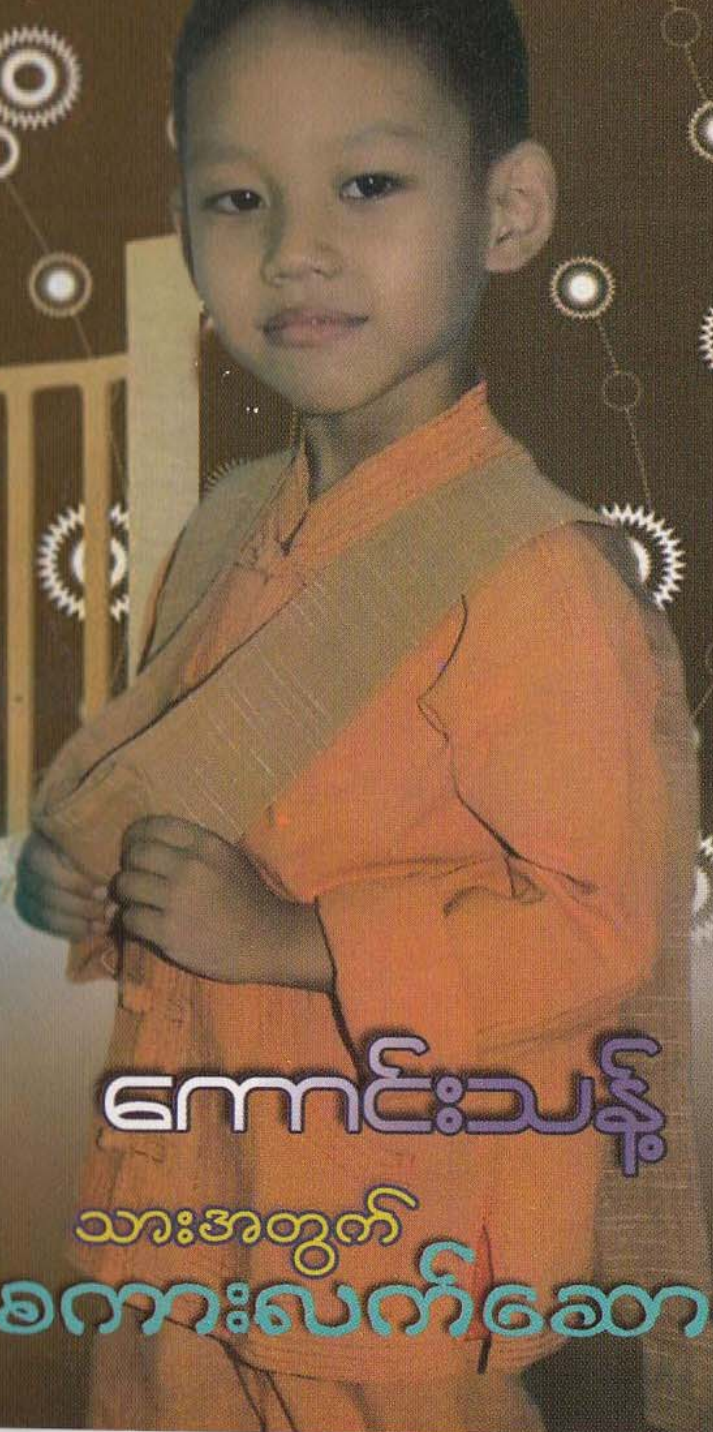
သား...
 လူညံ့တွေက
 အောင်မြင်ဖို့အခွင့်အလမ်းကို
 ထိုင်စောင့်တယ်။
 လူတော်တွေကတော့
 အောင်မြင်ဖို့အခွင့်အလမ်းကို
 မတွေ့တွေ့အောင် ရှာတယ်။
 သားက
 လူညံ့လား...။
 လူတော်လား...။

သား...
 ဘာကိစ္စပဲ ဖြစ်ဖြစ်
 အချိန်တန်တော့
 သူ့နည်းသူ့ဟန်နဲ့
 ပြီးသွားတာပါပဲ။
 မလိုအပ်ဘဲ
 စိတ်ပူပန်မနေစမ်းပါနဲ့။

ကောင်းသန့် - သားအတွက် ခဏားပေက်ဆောင်

ကောင်းသန့်

သားအတွက် ခဏားပေက်ဆောင်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက် - ၄၀၁၁၉၉၀၉၀၉
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် - ၄၀၁၂၀၁၁၀၀၉

ထုတ်ဝေသူ ဦးခင်မောင်ကြွယ် (မြ-၀၃၇၅၀)
အမှတ် - ၅၉ (မြေညီထပ်)
ခြံအမှတ် (၂၇)
ယောမင်းကြီးလမ်းသွယ်
ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ ဒေါ်ဝင်းဝင်းအေး (မြ-၀၆၇၄၉)
ကောင်းသန့်ပုံနှိပ်တိုက်
အ-ထ-က (၆)၊
ဗိုလ်တထောင်ကျောင်းဝင်း၊
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးဖန်တီးသူ ဝင်းယုမောင်

မျက်နှာဖုံးရှင် ရဲရင့်ကောင်းသန့်

အတွင်းဗလင် မဟာမိဒီယာ

ပုံနှိပ်ခြင်း ပထမအကြိမ်

ပြီးစီးသည့်ကာလ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ

ဖြန့်ချိရေး ကောင်းသန့် စာပေ
အမှတ် ၂၀၉၊ ပ-ထပ်(ယာ)
၃၈ လမ်း(ထက်)၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၃၈၃၄၂၃

အုပ်ငှေ ၅၀၀

စာန်ဖိုး ၇၀၀ ကျပ်

ကောင်းသန့်

သားအတွက်

စကားလက်ဆောင်

ကောင်းသန့် ၁၅၅၀၄
 သားအတွက်စကားလက်ဆောင်/ကောင်းသန့် ။ - ရန်ကုန်၊
 ကောင်းသန့်စာပေ ၊ ၂၀၀၉။
 ၁၀၆ - စာ ၊ ၁၀ စင်တီ x ၁၆ စင်တီ
 (၁) သားအတွက်စကားလက်ဆောင်

သားကြီးနဲ့သားငယ် ...

သမီးလေးဖတ်ဖို့ စာအုပ်တွေ ရေးနေတော့ သမီးကိုပဲ ချစ်တယ်။ သမီးကိုပဲ ဂရုစိုက်တယ်လို့ သားတို့ ထင်ကောင်း ထင်မယ်။

မဟုတ်ပါဘူး။ သားတို့ရယ်။

ဖေဖေက သမီးလေးကို ချစ်သလို သားတို့ကိုလည်း ချစ်ပါတယ်။ သားတို့ကိုလည်း ဂရုစိုက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဖေဖေ ပြောဖို့မလိုဘူးထင်တယ်။

၁၀ နှစ်လောက်နောက်ကျပြီးမှ ဒီစာအုပ်ကို ရေးဖြစ် တာကတော့ အကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့်ပေါ့သားရယ်။

ခုမှ ရေးဖြစ်လည်း နောက်မကျသေးပါဘူး။

ဖေဖေ သက်ရှည်ကျန်းမာနေသမျှ ရေးနေဦးမှာပါ။

ဆယ်စုနှစ်တစ်ခု နောက်ကျပြီးမှ ရေးဖြစ်တာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ကြစေချင်တယ်။

သားတို့ကို ရည်ရွယ်ခဲ့ပေမဲ့ ကျန်တဲ့သားတွေအတွက် လည်း ရည်စူးစိတ်ကူးပြီး ရေးခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဖေဖေသားအရွယ်တွေအားလုံး ဒီစာအုပ်ဖတ်ပြီး ၁၀ အားမာန်တွေ ရကြပါစေ။

စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းလေးတွေ ပေါက်ဖွားကြ ပါစေ။

အသိဉာဏ် တိုးပွားပြီး နိုးကြားတက်ကြွပါစေ။

ချစ်ခင်လျက်
ဖေဖေ
ကောင်းသန့်
၁၆၊ ၈၊ ၂၀၀၉

သား ...

ဟိုဟိုဒီဒီ ငေးမနေနဲ့
ပြေးလမ်းကိုပဲကြည့်။
ဒိုင်လူကြီးရဲ့ ခရာသံကိုနားစွင့်
အသင့်အနေအထားရှိပါစေ။
ပြိုင်ဘက်ကို လျှော့မတွက်နဲ့
အထင်ကြီးပြီး လန့်မနေနဲ့ဦး။
ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်
ပန်းဝင်နိုင်ဖို့လိုတယ်။
ပြိုင်ပြိုင်ဆိုမှတော့
နိုင်ရင်နိုင် မနိုင်ရင်ရှုံး
အပြုံးမပျက်စေနဲ့။
ကိုယ်နိုင်တဲ့အခါ
တစ်ဖက်သားအမြင်ကတ်အောင်
လက်မ မထောင်မိစေနဲ့။
ကိုယ်ကြိုးစားရင်း ရှုံးနိမ့်သွားတဲ့အခါ
အကောင်းဆုံး အရှုံးသမား ဖြစ်ပါစေ။

ဖေဖေ

သား ...

အင်တာနက်ဆိုင်ကိုသွားပြီး
 ကမ္ဘာကြီးအကြောင်းသိရအောင်
 အင်တာနက်ဝက်ဆိုက်(Web-Site)တွေကို
 ကြိုးစားဖတ်ရှုလေ့လာတာ ကောင်းတယ်။
 ဖေဖေ အားပေးပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ...
 ညစ်ညမ်းဝက်ဆိုက်(Web-Site)တွေကြည့်
 G-talk နဲ့ ကောင်မလေးတွေကို
 ရည်းစားစကားပြောပြီး
 အချိန်ဖြုန်းနေမှာကိုတော့
 ဖေဖေစိုးရိမ်မိတယ်။

သား ...

လူတော်ဆိုတာ
 ဘာပဲလုပ်လုပ်
 ပြောစရာမလိုအောင်
 အကွက်စေ့စေ့နဲ့ အချိန်ကိုက်
 လှုပ်ရှားတတ်တဲ့သူမျိုး
 လူရှော်ဆိုတာ
 ဘာပဲလုပ်လုပ်
 ညည်းညည်းညာညာနဲ့
 ပြောစရာဖြစ်အောင် လုပ်တတ်ပြီး
 ဆင်ခြေဆင်လက်ပေးတတ်သူမျိုး။
 သား ဘယ်လိုလူမျိုးဖြစ်သင့်သလဲ။

သား ...

မနေ့ကဆိုတဲ့ အတိတ်ကာလမှာ
 နေ့ရက်တွေအများကြီးရှိသလို
 မနက်ဖြန်ဆိုတဲ့ အနာဂတ်ကာလမှာလည်း
 နေ့ရက်တွေအများကြီး ရှိပါတယ်။
 ဒါပေမဲ့
 ပစ္စုပ္ပန် ဒီနေ့ကတော့ တစ်ရက်တည်းပဲ။
 အဲ့ဒီတစ်ရက်လေးကို
 အကောင်းဆုံးအသုံးချတတ်ဖို့
 အရေးကြီးပါတယ်။
 မှားသွားရင် အစားပြန်မရနိုင်ဘူးဆိုတာ
 သားကို ကြိုပြီးသိစေချင်ပါတယ်။

သားလေး ...

ပျော်ချင်လည်း ဒီစိတ်
 ဝမ်းနည်းရင်လည်း ဒီစိတ်ပဲ။
 စိတ်ကတော့ တစ်ခုတည်းရယ်။
 အဲ့ဒီစိတ်ကို
 ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေတွေက
 အရောင်ဆိုးပေးလိုက်တာ။
 စိတ်ညစ်စရာ အရောင်မည်းမည်းတွေ
 အဆိုးမခံရအောင်
 သားရဲ့အကောင်းမြင်စိတ်ဓာတ်နဲ့
 တားဆီးကာကွယ်ထားပေါ့။
 ဆိုလိုချင်တာက ...
 ဘဝအပေါ် အကောင်းမြင်ပြီး
 ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေစေချင်တာပါ။

သားရယ် ...

အပူအပင်ကင်းမဲ့တဲ့
 ကလေးဘဝဟာ ပျော်စရာကောင်းပါတယ်။
 ဒါပေမဲ့ ...၊
 ဘဝမလှပတဲ့
 မိဘတွေကြောင့်
 သူတို့ရဲ့ ကလေးဘဝလေးတွေ
 အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်ခဲ့ကြတယ်။
 သားလေးကို အဲ့ဒီလိုဖြစ်မှာစိုးလို့
 ဖေဖေဘဝကို လှပအောင်
 အကောင်းဆုံးကြိုးစားပြီး
 သားဘဝကို တောက်ပအရောင်လက်ဖို့
 နေ့ရက်တိုင်း ဖေဖေ ကြိုးပမ်းအားထုတ်
 အလုပ်လုပ်နေတယ်ဆိုတာ
 သားကို သိစေချင်တယ်။

ဖေဖေ

သား ...

ကံကြမ္မာအခွင့်အလမ်းက
 ကိုယ့်အိမ်ကို
 တံခါးလာခေါက်တဲ့အခါ
 ကိုယ်က ဘီယာဆိုင်ရောက်ပြီး
 မူးမနေဖို့ အရေးကြီးတယ်
 ဒီစကားကို ... သားမမေ့နဲ့။

ဖေဖေ

သားရေ ...

ကိုယ့်အိပ်မက်တွေ
 ပျက်ပြယ်ခဲ့ရပြီ။
 ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့
 အမှန်တရားဆိုတာ
 ရက်စက်ကြမ်းတမ်းပြီး
 အိပ်မက်တွေကလည်း
 သူ့လမ်းသူ့လျှောက်နေလို့ပေါ့ ... တဲ့။
 တကိုးရဲ့ကဗျာလေးတစ်ပိုဒ်ဖတ်ပြီး
 ဖေဖေ အတွေးနယ်ချဲ့နေမိတယ်။
 သားလည်း ...
 တွေးတတ်သလောက်
 တွေးကြည့်စမ်းပါဦး။

သား ...

ဘဝမှာ အရေးကြီးဆုံးက ဘာလဲ။
 အသက်ရှင်နေဖို့။
 အသက်ရှင်နေမှ ဘာမဆိုလုပ်လို့ရတယ်။
 အသက်သေသွားလို့ကတော့
 လူဟာ ဝက်တစ်ကောင်လောက်တောင်
 တန်ဖိုးမရှိတော့ဘူး။
 ဒါကြောင့် အသက်ရှင်ဖို့အရေးကြီးတယ်။
 အသက်ရှင်ဖို့အတွက်
 ကျန်းမာရေးက အရေးကြီးတယ်။
 ကျန်းမာအောင် နေထိုင်သွားလာတတ်ရမယ်။
 ကျန်းမာအောင် စားသောက်တတ်ရမယ်။
 ကျန်းမာအောင် စိတ်ထားတတ်ရမယ်။
 ဒါကြောင့် ကျန်းမာရေးဗဟုသုတဖြစ်စေတဲ့
 စာအုပ်၊ စာစောင်၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းတွေဖတ်ရမယ်။
 ကျန်းမာရေးအသိပညာပေးတွေ့ပါတဲ့
 တီဗွီအစီအစဉ်တွေကို အချိန်ပေးကြည့်ရမယ်။
 ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ဟောပြောပွဲတွေ နားထောင်ရမယ်။
 ဒါဟာ ... သားအတွက် မလုပ်မဖြစ်
 လုပ်ရမယ့်အလုပ်လို့ သဘောထားရမယ်။

သား ...

ပေးချင်လို့
 ပေးလိုက်ရတာက စေတနာ၊
 မပေးချင်ဘဲ
 ပေးလိုက်ရတာက ဝေဒနာ၊
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
 ပေးလိုက်ရပြီးမှတော့
 ဝေဒနာကျန်ရစ်ခဲ့တာ
 မကောင်းပါဘူး ... သားရယ်။
 စေတနာဖြစ်အောင်ပဲ
 ကြိုးစားသင့်တာပေါ့ ...။

သား ...

လူ့လောကမှာ
 ကံကြမ္မာရဲ့စီရင်ပြဋ္ဌာန်းမှုကြောင့်
 ချစ်ခင်နှစ်သက်သူများနဲ့သာမက
 မချစ်မနှစ်သက်သူများနဲ့ပါ
 ရောနှောပေါင်းသင်း နေရတတ်တယ်။
 ချစ်ခင်နှစ်သက်သူများနဲ့နေရတာ ပျော်စရာ
 မချစ်မနှစ်သက်သူတို့နဲ့နေရတာ စိတ်ညစ်စရာ
 ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်
 ချစ်ခင်နှစ်သက်သူများနဲ့
 ပေါင်းသင်းရခြင်းသည် မင်္ဂလာ။
 မချစ်မနှစ်သက်သူတို့နှင့်
 ပေါင်းသင်းရခြင်းသည် ကံကြမ္မာ။
 မင်္ဂလာကိုနှစ်သက်လက်ခံသလို
 ကံကြမ္မာကိုလည်း နားလည်လက်ခံဖို့လိုတယ်။

သား ...

ကုက္ကိုတုံးကို
 ခြင်္သေ့ရုပ်ထုမယ်ဆိုရင်
 ခြင်္သေ့မဟုတ်တဲ့
 အစိတ်အပိုင်းတွေအားလုံး
 ဖြတ်တောက် ထွင်းထုတ်ပစ်လိုက်ရတယ်။
 ဒါမှ ခြင်္သေ့ပုံက
 ရုပ်လုံးကြွလာတာ။

သား ...

If you want to attain success in your life
 you mustn't be lazy.
 ဘဝမှာ အောင်မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့
 မင်းပျင်းနေလို့တော့မရဘူး။
 ပျင်းတယ်ဆိုတာ ...၊
 ကိုယ့်အတွက် အကျိုးရှိမယ့်အလုပ်မျိုး
 မလုပ်တာကိုပြောတာ။
 အလုပ်လုပ်ရာမှာ ပျင်းတဲ့သူဟာ
 ကြာတော့ ပျင်းရော၊
 ပျင်းတယ်ဆိုတာ ...
 သူတစ်ပါး အကူအညီမပါဘဲ မခိုင်းစေဘဲ
 ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်တတ်အောင် ညံ့တာ။
 အဲ့ဒီလို ပျင်းလည်းပျင်း
 ပျင်းလည်းပျင်းတဲ့သူဟာ
 လူ့လောကမှာ အရေးမပါ။ အရာမဝင်
 မြင်သမျှလူ ကြောက်နေရတဲ့
 ခပ်ညံ့ညံ့လူဖြစ်ရော။
 အဲ့ဒီလိုမျိုး သားဖြစ်ချင်သလား။

သား ...

လုပ်လုပ်
 အဆင်ပြေ မအောင်မြင်တဲ့အခါ
 ကံကြမ္မာကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့ဦး။
 မအောင်မမြင်ဖြစ်စေခဲ့တဲ့
 ကိုယ့်ရဲ့အတွေးတွေ၊ ဆောင်ရွက်ချက်တွေကို
 ပြန်စဉ်းစားသုံးသပ်
 ဝေဖန်ပြုပြင်ပြီး
 နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ကြိုးစားကြည့်ပါဦးလား။

သား ...

အချစ်နဲ့ဘဝ မတူဘူး။
 အချစ်က အချစ်
 ဘဝက ဘဝပဲ။
 ဘဝက အချစ်ထက်
 ပိုတန်ဖိုးကြီးတယ်။
 ဒါကြောင့် ... ဘာအကြောင်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်
 အချစ်နဲ့ ဘဝကို
 မလဲမိပါစေနဲ့ ...။

သား ...

ကိုယ်လိုချင်တာ တစ်ခုရဖို့
 ကိုယ်မလိုချင်တဲ့ အရာ (၃)ခုနဲ့
 တွဲယူရမယ်ဆိုရင်
 သား ... ယူမလား။
 ဒါမှမဟုတ်
 လိုချင်တာ တစ်ခုကိုပဲ ယူမယ်
 မရရင် ဘာတစ်ခုမှ မယူဘူးလို့
 ခေါင်းမာမာနဲ့ ငြင်းဆန်ရဲသလား။
 သားပေးမယ့် အဖြေကို
 ဖေဖေ သိချင်လိုက်တာ။

ဖေဖေ

သား ...

အိပ်ရာစောစောထတဲ့ အကျင့်လုပ်နော်။
 စောစောအိပ် စောစောထ
 လမ်းလျှောက်၊ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်
 ဖြစ်နိုင်ရင် ဘုရားတစ်ဆူဆူသွား
 ဘုရားဝတ်ပြု ဆုတောင်း
 ငှက်ကလေး ခွေးကလေး
 ကြောင်ကလေး ငါးကလေးတွေ အစာကျွေး
 စိတ်တအား အေးချမ်းတယ်သားရဲ့။
 မယုံရင် လုပ်ကြည့်စမ်း။
 သားအကြိုက်တွေ့သွားမှာ သေချာတယ်။
 ဘာဖြစ်လို့ ဖေဖေ အဲ့ဒီလို အပိုင်ပြောနိုင်တာလဲ၊
 သားမေးဦးမလား။
 ဖေဖေမှာ အဖြေအသင့်ရှိတယ်။
 သားကိုယ်ထဲမှာ စီးဆင်းနေတဲ့ သွေးထဲမှာ
 ဖေဖေသွေးတွေလည်း ပါနေလို့ပေါ့။

ဖေဖေ

သား ...

စာများများဖတ်မှ
 များများသိမယ်။
 များများသိမှ
 အများကြီး စဉ်းစားတတ်မယ်။
 အများကြီး စဉ်းစားတတ်မှ
 အမှားတွေကို ရှောင်ကွင်းပြီး
 အမှန်တွေကို ရွေးချယ်တတ်လာမယ်။
 ဒါကြောင့်
 စာများများဖတ်ဖို့လိုတယ်။

သား ...

သိမ်းငှက်မှန်ရင် မြင့်မြင့်ပျံတယ်။
 အဲ့ဒီသိမ်းငှက်ဟာ
 သားကောင်ကို ဟိုးအဝေးကြီးက
 မြင်နိုင်စွမ်းရှိတယ်။
 သားကောင်ကို အချိန်ကိုက်
 ထိုးသုတ်ပျံတက်နိုင်စွမ်းလည်းရှိတယ်။
 သားကောင် ဖမ်းမိဖို့
 ဆုံးဖြတ်ချက် တိကျ မြန်ဆန်တယ်။
 သားကောင်ကို ဖမ်းတဲ့အခါ
 ကြီးငယ် မရွေး အလေးထားပြီး
 ခွန်အားအပြည့်စိုက်ထုတ်တယ်။
 သိမ်းငှက်ကို အတုယူပြီး
 သားကြိုးစားမယ်ဆိုရင်
 သားလိုချင်တာ ဘာမဆိုရနိုင်မယ်လို့
 ဖေဖေ ယုံကြည်တယ်။

သား ...

အမှောင်ကိုဖြတ်သန်းဖူးမှ
 အလင်းရဲ့တန်ဖိုးကို သိတယ်။
 ဒုက္ခကိုကြုံဖူးမှ
 သုခဆိုတာ ဘာမှန်းသိတယ်။
 ဒါကြောင့် ...
 လူတစ်ယောက်အတွက်
 အမှောင်ရော ဒုက္ခပါ
 အသုံးဝင်လိုအပ်တယ်။

သားရေ ...

သူများအိမ် ဧည့်သည်သွားလုပ်ရင်
 အလိုက်သိဖို့လိုတယ်နော်။
 ကိုယ့်အိမ်မှာလို နေလို့မရဘူးဆိုတာ
 သား ... သိပါတယ်။
 အသေးအဖွဲ့လေးတွေကအစ
 သား ... သတိထားရမယ်။
 ဥပမာ ... ထမင်းပိုင်းမှာ
 ထမင်း ပလုတ်ပလောင်းနဲ့
 စကားပြောမိတာမျိုးပေါ့။
 အသံကျယ်ကျယ်လောင်လောင်နဲ့
 ကိုယ်ပြောချင်တာ စွတ်ပြောနေတာမျိုး။
 အချိန်မတော် အိမ်ကထွက်ပြီး
 အိမ်ကိုပြန်ဝင်တာမျိုးတွေပေါ့။
 ကိုယ်မဆင်ခြင်လို့ မိတ်ပျက်သွားရင်
 နောက်တစ်ခါတည်းဖို့ ခက်သွားလိမ့်မယ်။
 မိတ်ပျက်လို့ ကိုယ့်အတွက် အခက်တွေ့တာမျိုး
 သား ... လုပ်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ
 ဖေဖေ အသေအချာ သိပါတယ်။

သားလေး ...

သား ဘာစားချင်သလဲ ...
 ဘာလိုချင်သလဲ ...
 ဘာလုပ်ချင်သလဲ ဆိုတာ
 အမြဲအရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့
 ဖြည့်ဆည်း ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တယ်။
 အဲ့ဒါ ချစ်တဲ့စိတ် တစ်ခုတည်းကြောင့်
 လုပ်ပေးခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။
 ဖခင်နေ့စဉ်ကို သားမြင်သာအောင်လို့
 နမူနာကောင်းပေးခဲ့တာ။
 သားကြီးပြင်းလာလို့ မိဘဖြစ်လာတဲ့အခါ
 ဖေဖေလို လုပ်တတ်အောင်လို့ပေါ့။

၆၆၆၆

သားငယ် ...

မယုံသင့်တာတွေ
 လိုက်ယုံကြည်နေရင်
 အဲ့ဒါ ပညာတတ်မဟုတ်ဘူး။
 ပညာတတ်ဆိုတာ ...
 အရာရာကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး
 ကိုယ်ပိုင် အသိဉာဏ်နဲ့
 အသေအချာ စိစစ်ဝေဖန်ပြီးမှ
 ချင့်ချင်ချိန်ချိန် ယုံတတ်တဲ့သူ။
 သားကို ...
 ပညာတတ်ကြီး ဖြစ်စေချင်တယ်။

၆၆၆၆

သား ...

သဘာဝတရားက
 လူသားတွေကို
 မျက်စိနှစ်လုံး နားနှစ်ဖက်ပေးထားပြီး
 ပါးစပ်ကိုတော့ တစ်ပေါက်ထဲ ထားပေးတာ
 ဘာကြောင့်လဲ စဉ်းစားကြည့်
 ဖေဖေထင်တာတော့ ...
 များများမြင် များများကြားပေမဲ့
 နည်းနည်းပဲ ပြောစေချင်လို့ပဲ
 ဟုတ်တယ် ဟုတ်။
 မဟုတ်ဘူးဆိုရင်လည်း
 ပြန်လည် ငြင်းဆိုခွင့်ရှိပါတယ်။

သား ...

တကယ်အဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့သူဟာ
 စာနာနားလည်တတ်တယ်။
 သည်းခံခွင့်လွှတ်တတ်တယ်။
 တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်ဘူး။
 အတ္တမကြီးဘူး။
 လူလူချင်း အဆင့်အတန်းမခွဲဘူး။
 စိတ်စေတနာကောင်းတယ်။
 ကူညီရိုင်းပင်းချင်စိတ်ရှိတယ်။
 သူတစ်ပါးကို လေးစားတယ်။
 နိုင်လိုမင်းထက်မလုပ်ဘူး။
 လေသံမာမာနဲ့ အထက်စီးက မပြောဘူး။
 အဲ့ဒီလူမျိုးတွေရင်
 အဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့သူလို့ မှတ်ပေတော့။

သား ...

ကိုယ်မလုပ်ချင်ပေမဲ့
 လုပ်သင့်တယ်ထင်တဲ့ အလုပ်မျိုးကို
 မဖြစ်မနေကြိုးစားပြီး
 လုပ်ကြည့်ပါလား။
 သားအတွက် အကျိုးရှိမှာပါ။
 အနည်းဆုံးတော့
 စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုရမှာ သေချာတယ်။
 ဥပမာ ...
 ဘုရားစင်ရှေ့မှာ
 ပုတီးစိပ်တရားထိုင်တာမျိုးပေါ့။

သားရေ ...

တစ်ချိန်ချိန် တစ်နေ့နေရာမှာ
 ဘာသာမတူတဲ့ သူငယ်ချင်း ဒါမှမဟုတ်
 နိုင်ငံခြားသား တစ်ယောက်ယောက်နဲ့တွေ့လို့
 မင်းတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူဝါဒဟာ
 ဘာလဲလို့ မေးခဲ့ရင် ...
 သားဖြေတတ်ရဲ့လား။
 မဖြေတတ်သေးဘူးဆိုရင်တော့
 ဖေဖေပြောသလို ဖြေလိုက်။
 တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အယူဝါဒ အနှစ်ချုပ်က
 မကောင်းတာကို မလုပ်ရဘူး။
 ကောင်းတာကိုပဲ လုပ်ရမယ်။
 စိတ်ကို ဖြူစင်အောင်ထားရမယ်။
 မကောင်းတာ ဘာလဲလို့ ထပ်မေးခဲ့ရင်
 ကိုယ်ရော သူတစ်ပါးပါ ထိခိုက်နစ်နာစေတဲ့
 ကိစ္စမျိုးမှန်သမျှ မကောင်း။
 ကောင်းတာဘာလဲလို့ ထပ်မေးခဲ့ရင်တော့
 ကိုယ်ရောသူတစ်ပါးပါ အကျိုးရှိစေတဲ့
 ကိစ္စရပ်မှန်သမျှ ကောင်းတယ်။
 စိတ်ကို ဖြူစင်အောင်ထားဖို့ကတော့...
 စိတ်ဆိုး စိတ်မိုက်တွေ သတိထားဖယ်ရှားဖို့ လိုတယ်။
 ဒါလောက်ပြောတတ်ရင် မာန်ကျလောက်ပါရဲ့။

သား ...

ဘဝဆိုတာ
 လှိုင်းလေကြားထဲက
 ဖြတ်သန်းသွားနေရတဲ့
 လှေတစ်စင်းနဲ့တူတယ်။
 ကမ်းမရောက်မချင်း
 လှိုင်းတွေကိုရင်ဆိုင်
 ဖြတ်သန်းသွားနေရမှာပဲ။

သား ...

ရှေ့ကို တိုးသွားဖို့ပဲ
 လောကြီးမနေပါနဲ့။
 နောက်တစ်လှမ်းပြန်ဆုတ်ပြီး
 ခြေကုပ်ယူသင့်ယူပါ။
 အင်အားမွေးသင့်မွေးပါ။
 ပြီးတော့မှ ...
 အရှိန်ယူပြီး ခြေတစ်လှမ်းတိုးတဲ့အခါ
 အကျိုးရှိအရာထင်တာ
 သားတွေ့မြင်ပါလိမ့်မယ်။

သားငယ် ...

မင်းတို့အရွယ်ဟာ
 သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်း
 အရေးကြီးတယ်။
 သူငယ်ချင်းကြောင့်
 ဂုဏ်တက်ရသလို
 အပေါင်းအသင်းကြောင့်
 ဘဝပျက်ရတာမျိုးလည်း ရှိတယ်။
 အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ သူငယ်ချင်းကြောင့်
 မျက်နှာပွင့် ဂုဏ်တင့်သလို
 ဆေးစွဲတဲ့ သူငယ်ချင်းကြောင့်
 ကိုယ်ပါရောအဖမ်းခံရပြီး
 ထောင်ကျ ဘဝပျက်တာမျိုးလည်း
 ကြုံရတတ်တယ်။
 ဒါကြောင့် သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းကို
 သတိထားပေါင်းဖို့ လိုတယ်နော်။

သားလေး ...

ခန္ဓာကိုယ်ဟာ စိတ်ရဲ့ကျေးကျွန်ပဲ။
 စိတ်အလိုအတိုင်း ခန္ဓာကိုယ်က လိုက်နေရတယ်။
 ကြောက်စိတ် စိုးရိမ်စိတ် ပူပန်စိတ်များရင်
 ခန္ဓာကိုယ်ညှိုးနွမ်းပြီး မလန်းမဆန်းဖြစ်နေမယ်။
 လောဘ ဒေါသ မောဟ မာန်မာန
 မနာလိုဝန်တိုစိတ်တွေကြောင့်
 မျက်နှာဟာ ပုပ်သိုးပြီး
 အချိုးမကျ မလှမပ ဖြစ်နေတတ်တယ်။
 ကြည်လင်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်တဲ့စိတ်ရှိမှ
 ဝင်းပလန်းဆန်းရွှင်ပျတဲ့
 မျက်နှာမျိုးနဲ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အချိုးကျလှပနေမယ်။
 ဒါကြောင့် ရုပ်ခန္ဓာလှပစေချင်ရင်
 စိတ်ကို ပထမဆုံး စပြုပြင်ရမယ်။
 စိတ်မလှဘဲနဲ့တော့ ...
 ရုပ်မလှဘူးဆိုတာ သားသဘောပေါက်။

သား ...

သာမန်လူတစ်ယောက်ရဲ့အတွေးဟာ
 သူ့ရောက်နေတဲ့ လူမှုအဖွဲ့အစည်းရဲ့
 ပုံစံခွက်ထဲက ထွက်လာတတ်တာမို့
 သမားရိုးကျအတွေးမျိုးပဲ ဖြစ်တတ်တယ်။
 အဲ့ဒီပုံစံခွက် အပြင်ဘက်ကို ထွက်ပြီး
 လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေးနိုင်မှ
 ထူးခြားပြောင်မြောက်တဲ့
 အတွေးမျိုးဖြစ်နိုင်တယ်။
 အဲ့ဒီအထွေးမျိုး တွေးနိုင်သူဟာ
 ထူးခြားစွမ်းရည်ရှိတဲ့
 ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပဲ ဆိုတာ
 သားကို သိစေချင်တယ်။

သား ...

စာအုပ်တစ်အုပ်မှာ ဖေဖေဖတ်ဖူးတယ်။
 လူတစ်ယောက်ကို အသက်ရှည်စေတဲ့
 အရည် ၆မျိုးရှိသတဲ့။

- တစ် - ရေနွေးကြမ်း
- နှစ် - ပဲနို့ရည်
- သုံး - ဒိန်ချဉ်
- လေး - အရိုးစွပ်ပြုတ်ရည်
- ငါး - မှိုဟင်းချို
- ခြောက် - စပျစ်ပိုင်

အဲ့ဒီ၆မျိုးမှာ ပိုက်ဆံမကုန်ဘဲ
 များများသောက်နိုင်တာကတော့
 ရေနွေးကြမ်းပဲ။
 ရေနွေးကြမ်းများများသောက်
 ဒါပေမဲ့ ရေသောက်လည်းမှနည်းစေနဲ့။

သား . . .

ဘာတစ်ခုမှ
 ပြောင်းလဲတိုးတတ်မှု မရှိတဲ့နေရာမှာ
 အကြာကြီးမနေနဲ့။
 အဲ့ဒီနေရာက
 ဖောက်ထွက်သွားနိုင်ဖို့
 အမြဲတမ်း ကြိုးစားနေရမယ်။

သား . . .

ကိုယ့်မွေးနေ့ရောက်တဲ့အခါ
 အလှူဒါနပြု
 စိတ်ဖြူဖြူထား
 ကိုယ်ချစ်ခင်သူတွေနဲ့
 ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေ
 စိတ်ညစ်စရာတွေ မတွေ့နဲ့။
 သူတစ်ပါးနဲ့ အငြင်းမပွား
 အချင်းမများနဲ့။
 ကိုယ့်မွေးနေ့ဆိုပြီး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့
 အရက်မူးအောင်သောက်
 ပေါက်တတ်ကရတွေ လုပ်မိလို့
 နောက်တစ်နေ့ စိတ်ညစ်နေရတာမျိုး
 ဖြစ်မှာစိုးလို့ . . .
 ကြိုပြောထားရတာ။

သား ...

လူတွေဟာ
 အဆိုးမြင်တတ်ပြီး
 အလွယ်တကူ အပြစ်တင်ဝေဖန်တတ်တာ
 လူသဘာဝလို ဖြစ်နေပြီ။
 အဲ့ဒီလူသဘာဝဟာ ...
 မကောင်းဘူး။
 မကောင်းရင် ပြင်ရမယ်။
 ဘယ်လို ပြင်မှာလဲ။
 လူတွေကို
 အကောင်းမြင်ပြီး
 အပြစ်တင်ဝေဖန်တာတွေ
 မလုပ်မိအောင် ကြိုးစားပေါ့။
 ကြိုးစားရမှာ ... ခက်လား။

သား ...

ဖေဖေရုံးခန်းထဲမှာ
 စကားလုံး သုံးလုံးကို
 ကွန်ပျူတာနဲ့ အသေအချာရိုက်
 ပလတ်စတစ်လောင်းပြီး ချိတ်ဆွဲထားတယ်
 ဘာစကားလုံးတွေလဲ၊ သားသိချင်လား။
 ဒါန
 သီလ
 ဘာဝနာဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေပဲ။
 ကြီးပွားချမ်းသာခြင်းရဲ့ အကြောင်းက ဒါန
 အသက်ရှည် ကျန်းမာခြင်းက သီလ
 စိတ်ငြိမ်းချမ်း လွတ်မြောက်ခြင်းက ဘာဝနာ
 ဒီစကားသုံးလုံးဟာ
 လူတစ်ယောက်အတွက် မသိမဖြစ်
 အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ
 သားလေးကို သိစေချင်တယ်။

သား ...

အချစ်ဟာ
 ပျော်စရာတွေ ဖြစ်ပါစေ။
 အချစ်အတွက်
 ဘဝမပျက်ပါစေနဲ့။
 အချစ်က
 အပြစ် မဖြစ်စေချင်ဘူး။
 အချစ်ကြောင့်
 အသည်းထောင့်မှာ
 စိုးနောင့်ဗျာဝေ
 မဖြစ်စေနဲ့နော်။
 မတော်တဆ
 အချစ်မြားစူးလို့
 ရူးရပြီဆိုရင်လည်း
 အချိန်ဆိုတဲ့ သမားတော်ကြီးနဲ့
 တိုင်ပင်ကုသဖို့ မမေ့နဲ့။

သား ...

ကိုယ်ဘာပဲ ကောင်းတာလုပ်လုပ်
 အကောင်းမမြင် အပြစ်တင်ခံရတာမျိုး
 ဘဝမှာ ကြုံတွေ့ရလိမ့်မယ်။
 ငါက ကောင်းတာလုပ်တာပဲ
 လူတွေက အကောင်းပဲ မြင်လိမ့်မယ်လို့တော့
 သားမထင်နဲ့နော်။
 သားက မှန်တာလုပ်ရင်
 မမှန်တဲ့သူတွေက သားကို ရန်လုပ်ကြလိမ့်မယ်။
 သားက အားသွန်ခွန်စိုက်လုပ်တဲ့အခါ
 အလုပ်မလုပ်ချင်တဲ့ သူတွေက သားကို
 အပြစ်ရှာဝေဖန်ကြလိမ့်မယ်။
 အဲ့ဒီအခါမျိုးမှာ သား .. စိတ်ဓာတ်မကျရဘူး။
 လူတွေကို စိတ်ကုန်ပြီး
 အပြစ်မြင် အပြစ်တင်တာမျိုးမလုပ်နဲ့။
 အပြစ်ပြောချင်တဲ့သူက သူဘာသာပြောပါစေ။
 ကိုယ်ကလည်း ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် ပြီးအောင်လုပ်ပါ။
 သူ့အလုပ်သူလုပ်
 ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်
 စိတ်မရှုပ်စေနဲ့။

သား ...

လူ့ဘဝမှာ
 တစ်ကြိမ်မဟုတ်တစ်ကြိမ်တော့
 အရှုံးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတတ်တယ်။
 ဂရုမစိုက်လို့ ရှုံးတဲ့အရှုံး
 ပေါ့ဆလို့ ရှုံးတဲ့အရှုံးမျိုး မဖြစ်ပါစေနဲ့။
 အရှုံးထဲက သင်ခန်းစာယူနိုင်တဲ့
 အကောင်းဆုံး အရှုံးသမားဖြစ်ပါစေ။

၆၆၆

သားငယ် ...

There is no such thing
 as an unimportant enemy.
 အရေးမထားလောက်စရာ
 ရန်သူရယ်လို့ မရှိပါဘူး။
 ရန်သူဆိုရင် ကြီးကြီးငယ်ငယ်
 အန္တရာယ်ရှိတယ် ... အရေးထားရမယ်။
 မြေပွေးကို ငယ်တယ်ဆိုပြီး
 အထင်သေးလို့ မရသလိုပေါ့။
 ဒါကြောင့်
 ရန်သူမရှိတာ အကောင်းဆုံးပဲ။
 ရန်သူမရှိအောင်နေ။

၆၆၆

သား ...

ငယ်ငယ်ကတည်းက
 ကျောင်းတက်ကျူရှင်သွား
 ပျော်ပျော်ပါးပါးကစားပြီး
 ကလေးဘဝကို ကုန်လွန်စေခဲ့တာ
 ကုသိုလ်ကောင်းလို့မှတ်ပါ။
 ကျောင်းတက်ခွင့်မရဘဲ
 လမ်းပေါ်ထွက် စီးပွားရှာ
 စာဆိုတာ ဘာမှန်းမသိဘဲ
 ဘဝကို ရုန်းကန်ကြီးပြင်းလာရတဲ့
 ကလေးတွေထက်စာရင်
 သားဘဝက အများကြီးကံကောင်းနေပြီ။
 ဘဝကို ခက်ခက်ခဲခဲ မရုန်းကန်ရဘဲ
 စာကျက်စာရေး လုပ်နေရတာလေးကို
 ပြီးငွေ စိတ်ပျက်နေတယ်ဆိုရင်
 စာကျက်ရမှာပျင်းပြီး အပျော်ကြူးနေတယ်ဆိုရင်
 သားဟာ ဘဝကို ဘာမှန်းမသိတဲ့
 လူတစ်ယောက် ဖြစ်မှာသေချာတယ်။
 ဘဝကို ဘာမှန်းမသိတဲ့ သူဟာ ...
 ဘာဖြစ်လာဖို့ မျှော်လင့်ရမှာလဲ ..
 သား ... စဉ်းစားကြည့်ပါဦး။

သား ...

အမြဲတမ်း အပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်းခံရတဲ့ ကလေး
 စိတ်ညှိုးငယ်ပြီး လူတောမတိုးရဲဘဲ ဖြစ်တတ်တယ်။
 အမြဲတမ်း ဝေဖန်ပုတ်ခတ် အပြစ်တင်အပြစ်မြင်တတ်တဲ့
 လူတွေကြားထဲ နေရတဲ့ကလေး
 အော်ဟစ်ဆဲဆို စရိုက်ကြမ်းတတ်တယ်။
 မိသားစုရန်ပွဲတွေကြားမှာ နေရတဲ့ကလေး
 ရန်လိုစိတ်တွေများတတ်တယ်။
 အဲ့ဒီလို ဖြစ်မှာစိုးလို့
 သားကို မေတ္တာနဲ့ပြောဆို သွန်သင်ဆုံးမကြတယ်။
 သားရဲ့လုပ်ရပ်တိုင်းကို ချီးကျူးအားပေးခဲ့တယ်။
 နေ့စဉ်နဲ့အမျှ သားကို ဖက်နမ်းပြီး
 အကြင်နာ မေတ္တာတွေ ပေးခဲ့တယ်။
 သားရဲ့နေ့စဉ်ဘဝမှာ စိတ်ညစ်စရာမရှိစေဘဲ
 အမြဲတမ်း ပျော်ရွှင်အောင် ဖန်တီးပေးခဲ့တယ်။
 မလိမ်မညာဘဲ အဖြစ်မှန်ကို ရင်ဆိုင်တတ်အောင်
 လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးခဲ့တယ်။
 သားကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်အားကိုးပြီး
 မေတ္တာစေတနာထားတတ်တဲ့
 ရဲရင့် သွက်လက် ဉာဏ်ထက်မြက်တဲ့
 လူငယ်လေးတစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်လို့ပေါ့။

သား ...

ဘဝမှာ ...

လိုချင်တာတွေ ရအောင်ကြိုးစားဖို့
 အချိန်မနှောင်းသေးပါဘူး။
 ပြုခဲ့မိတဲ့အမှားတွေကိုလည်း
 အမှန်ရောက်အောင် ပြုပြင်ဖို့
 အချိန်မနှောင်းသေးပါဘူး။
 အခွင့်အလမ်းကောင်းတွေ
 ရအောင် ရှာဖွေဖို့လည်း
 အချိန်မနှောင်းသေးပါဘူး။
 ကိုယ်သိချင်တဲ့ ပညာရပ်တွေကို
 သင်ယူလေ့လာဖို့လည်း
 အချိန်မနှောင်းသေးပါဘူး။
 ကိုယ်လုပ်ချင်တာတွေ
 လုပ်သွားနိုင်ဖို့လည်း
 အချိန်မနှောင်းသေးပါဘူး။
 စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုရအောင်
 တရားဘာဝနာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ဖို့လည်း
 အချိန်မနှောင်းသေးပါဘူး။

သား ...

ကျောင်းနေစဉ်ကာလဟာ
 ဘဝရဲ့ အလှပဆုံးအချိန်ပဲ။
 ကစားချိန်ကစား။ စားချိန်စား
 အချိန်တန်ကျောင်းတက် ကျူရှင်သွား
 သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါး
 မိသားစုနဲ့ ချစ်ချစ်ခင်ခင်
 နေတတ်မယ်ဆိုရင်
 အပူအပင်ကင်းမဲ့စွာ အေးအေးချမ်းချမ်း
 နေထိုင်ဖြတ်သန်းရတဲ့ ဘဝလေးတစ်ခုပေါ့။
 အဲ့ဒီလှပတဲ့ဘဝလေးကို
 သမီးရည်းစား ပြဿနာ၊ မူးယစ်ဆေးဝါး ပြဿနာ
 လောင်းကစား ပြဿနာ၊ မနာလိုဝန်တို
 ရန်လိုရန်ဖြစ်တဲ့ ပြဿနာတွေကြောင့်တော့
 အကျည်းတန်မသွားပါစေနဲ့။

သား ...

ဘဝမှာ

အရာရာကို တန်ဖိုးထား
နှစ်သက်မြတ်နိုးတတ်ဖို့ပဲ လိုတယ်။
ချစ်ခင်တွယ်ဖက်ထားဖို့
မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သားလေးသိပါကွယ်။

၀၀၀၀

သားရေ ...

လူအမျိုးမျိုးရှိသလို
မိန်းမအမျိုးမျိုးရှိတယ်။
တချို့က ရိုးသားတယ်။
စိတ်စေတနာ ကောင်းတယ်။
တချို့က အတ္တကြီးတယ်။
ဒေါသမာန်မာန်ကြီးတယ်။
တချို့က သဝန်တိုရန်လိုတယ်။
ရန်ငြိုးထား ကလဲ့စားချေတတ်တယ်။
အဲ့ဒီထဲမှာ
ယောက်ျားတွေကို အကဲစမ်း
အမိဖမ်းတတ်တဲ့ ခပ်လည်လည်
ခပ်ရှုပ်ရှုပ် မိန်းမမျိုးလည်းရှိတယ်။
အဲ့ဒီလို မိန်းမလည်မျိုးနဲ့တွေ့ရင်
ရိုးရိုးအအ ယောက်ျားမျိုးတွေ
ကျွန်းထိုးမှောက်ခုံ ဖြစ်သွားတာ
ဖေဖေတွေ့မြင် ကြားသိရဖူးတယ်။
အဲ့ဒီလို ခပ်ရှုပ်ရှုပ်မိန်းမမျိုးနဲ့
သားမပတ်သက်မိပါစေနဲ့လို့
ဖေဖေ အမြဲဆုတောင်းနေမိတယ်။
သားအတွက်စိုးရိမ်လို့ပါကွယ် ...။

၀၀၀၀

သားလေး ...

ဘယ်လိုအလုပ်မျိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ်
အောင်မြင်မှုရဖို့ဆိုတာ
ပါရမီရှင် ဖြစ်စရာမလိုပါဘူး။
မဖြစ်မနေ လုပ်တတ်တဲ့
စိတ်ဓာတ်နဲ့ ဇွဲရှိဖို့သာ
လိုအပ်ပါတယ်။

သားလေး ...

ဘဝမှာ
အောင်မြင်အောင် လုပ်ဖို့ခက်ခဲသလို
အောင်မြင်ပြီးတဲ့အခါ
ပြန်ပြုတ်ကျမသွားအောင်
ကြိုးစားထိန်းသိမ်းရတာက ပိုခက်တယ်။
အောင်မြင်သူတစ်ယောက်ရဲ့
နည်းစနစ်သံဟာ
သူများတကာထက် ပိုမြန်နေသလိုပဲ။
သား ... ကြိုသိအောင် ပြောထားတာပါ။

သား ...

ဘဝတာ တိုတိုလေးမှာ
 အများက ချစ်ခင်နှစ်သက်
 တန်ဖိုးထားလေးစား
 ကြည်ညိုအားကိုးအားထားပြုထိုက်တဲ့
 လူ့လောကကြီးအတွက်
 အလွန်လိုအပ်တဲ့ သူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါစေ။
 လူတွေကို အလေးမထား
 ကိုယ်ကြီးပွားမှု တစ်ခုကိုပဲ
 ရှေ့တန်းတင်လုပ်ကိုင်စား
 အများက မလိုလား
 တန်ဖိုးထားလေးစားမှုမရှိတဲ့
 လူပိုတစ်ယောက် မဖြစ်ပါစေနဲ့။

ငါ့သား ...

ဘဝမှာ ရင်ဘတ်နဲ့ပေါင်းလို့ရတဲ့
 သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်တော့ ရှိဖို့လိုတယ်။
 ရင်ဘတ်ထဲမှာ ရှိသမျှ ဖွင့်ပြောပြလို့ရတဲ့
 ရင်ဘတ်သူငယ်ချင်းပေါ့။
 အဲ့ဒီသူငယ်ချင်းကို
 ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အကောင်းအဆိုးမှန်သမျှ
 ဖွင့်ဟတိုင်ပင် အကြံဉာဏ်တောင်းနိုင်ရမယ်။
 သူငယ်ချင်းချင်း မနာလို ဝန်တိုတာမရှိ
 ဟန်ဆောင်ခြင်း၊ ကြွားဝါခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းမရှိ
 တစ်ယောက်ကောင်းစားရင် တစ်ယောက်က
 ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ပြီး မုဒိတာပွားရမယ်။
 တစ်ယောက်ဒုက္ခရောက်ရင် တစ်ယောက်က
 အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီစောင့်ရှောက်ရမယ်။
 ဒီလိုသူငယ်ချင်းမျိုး
 သားမှာ ဘယ်နှယောက်ရပြီပြီလဲ။

သား . . .

ကိုယ့်ဘဝ တိုးတက်မြင့်မားချင်ရင်
 ကိုယ့်ထက်မြင့်တဲ့ သူတွေကိုကြည့်
 အားကျအတုယူကြိုးစားပါ။
 ကိုယ့်ဘဝကို ကျေနပ်ရောင်ရဲချင်ရင်တော့
 ကိုယ့်ထက်နိမ့်ကျတဲ့သူတွေကြည့်
 သူတို့ထက်စာရင် ကိုယ်က တော်သေးတယ်လို့
 အောက်မေ့ယူဆပြီးနေလိုက်ပါ။
 ဒါဆို . . . ဟန်ကျသွားပါလိမ့်မယ်။

သားလေး . . .

လူတစ်ယောက်ရဲ့လက်ရေးကိုကြည့်ရင်
 သူ့စိတ်ဓာတ်ကို သိနိုင်တယ်။
 လက်ရေးကို လှလှပပ
 သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
 ရေးတတ်တဲ့ သူဟာ
 သူ့ဘဝကိုလည်း သူ့လက်ရေးအတိုင်း
 ဖန်တီးတည်ဆောက်နိုင်တာ
 ဖေဖေ အများကြီးတွေ့ဖူးတယ်။
 ကျောင်းဆရာလုပ်ခဲ့ဖူးတော့
 ဖေဖေ အသေအချာ သိတာပေါ့။
 ဒါကြောင့် . . . လက်ရေးကို လှလှပပ
 သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
 ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရေးနော်။

သား ...

ဘာကြောင့်ပဲ ရှုံး ... ရှုံး
 အဲ့ဒီအရှုံးကို
 ကျကျနပ်နပ်
 လက်ခံလိုက်စမ်းပါ။
 ဒါမှ ...
 နောက်တစ်ခါ အနိုင်ရဖို့
 ပြန်ကြိုးစားနိုင်မှာပေါ့။

သား ...

ဘာကိစ္စပဲ ဖြစ်ဖြစ်
 ပကတိ အရှိတရားနဲ့ကြည့်။
 အကောင်းမြင်စိတ်နဲ့ နားလည်ခွင့်လွှတ်
 အတားအဆီးမှန်သမျှ ကျော်ဖြတ်
 မလိုအပ်တာတွေ ခေါင်းထဲက ထုတ်ပစ်
 အချစ်ဆိုတာ ဘဝမဟုတ်ဘူးလို့ ယုံကြည်
 ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ ဘဝကို အားမကျနဲ့
 ကိုယ့်ရှိသမျှ အင်အားနဲ့ အစွမ်းကုန်လုပ်
 ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ လျှော့ဈေးနဲ့ ရောင်းမစားနဲ့
 အပြောင်းအလဲကိုလည်း မကြောက်နဲ့
 အပြောင်းအလဲမှာ ခေါင်းမကွဲဖို့တော့ ဂရုစိုက်။
 အခြေအနေ မပေးသေးလို့ဆိုပြီး
 ရေစီးမှာ မျှောလိုက်မနေနဲ့။
 အောင်မြင်ပျော်ရွှင်မှုလမ်းကို ရှာဖွေသွား
 အိပ်မက်ကြီးကြီးမက်
 နက်ဖြန်အတွက် မျှော်လင့်ချက်တွေ
 အမြဲရှင်သန်နေပါစေ။

သားရယ် ...

ဘာကိစ္စပဲဖြစ်ဖြစ်
အချိန်တန်တော့
သူ့နည်းသူ့ဟန်နဲ့
ပြီးသွားတာပါပဲ။
မလိုအပ်ဘဲ
စိတ်ပူပန်မနေစမ်းပါနဲ့။

သား ...

မင်းမှာ မျက်စိနှစ်လုံးရှိပေမဲ့
ပါးစပ်က တစ်ပေါက်ပဲရှိတယ်။
ဒါကြောင့် အများကြီးမြင်ပေမဲ့
နည်းနည်းပဲ ပြောရတယ်။
မင်းမှာ နားနှစ်ဖက်ရှိပေမဲ့
ပါးစပ်က တစ်ပေါက်ပဲရှိတယ်။
ဒါကြောင့် .. အများကြီးကြားပေမဲ့
နည်းနည်းပဲ ပြောရတယ်။
မင်းမှာ လက်နှစ်ဖက်ရှိပေမဲ့
ပါးစပ်က တစ်ပေါက်ပဲရှိတယ်။
ဒါကြောင့် အလုပ်တွေ အများကြီးလုပ်ပေမဲ့
နည်းနည်းပဲ ပြောရတယ်။

သား . . .

ဘဝမှာ ကျန်းမာရေးဟာ အရေးကြီးတယ်။
 မကျန်းမာရင် ဘာမှလုပ်လို့မရဘူး။
 အိပ်ရာပေါ်မှာ ပက်လက်ဖြစ်ပြီဆိုတာနဲ့
 ပျော်ရွှင်စရာတွေဆုံးရှုံး
 ဒုက္ခနဲ့နပန်းလုံးရတော့တာပဲ။
 ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် . . .
 ကျန်းမာရေး ဗဟုသုတ ရှိရမယ်။
 နေကောင်းကျန်းမာအောင် ဘယ်လိုနေရမယ်။
 ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေတာမှန်သမျှ
 အသိတရားနဲ့ ရှောင်ရှားရမယ်။
 အရေးကြီးတာက . . .
 ကောင်းကောင်းစားနိုင်ရမယ်။
 နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ရမယ်။
 သောကကင်းအောင် နေထိုင်ရမယ်။
 အဲ့ဒီလို ကျန်းမာရေးနဲ့အညီ
 လှုပ်ရှားသွားလာ နေထိုင်စားသောက်တတ်ဖို့
 စာဖတ်ရမယ်။ တတ်ကျွမ်းတဲ့သူတွေကို
 တွေ့ဆုံဆွေးနွေး၊ အကြံဉာဏ်တောင်းခံရမယ်။
 ဒါကို . . . သဘောပေါက်။

သား . . .

စောင့်မနေနဲ့ . . .
 လုပ်စရာရှိတဲ့အလုပ်
 ဒီနေ့လုပ်။
 နက်ဖြန်ဆိုတာ
 မသေချာဘူး။
 မရေရာဘူး။
 ဒီနေ့မှာပဲ
 အကောင်းဆုံး ပြီးအောင်လုပ်။

သား ...

မဖြစ်နိုင်တာတွေပြီး
 စိတ်ဆင်းရဲနေမယ့်အစား
 ရှိတာလေးနဲ့ ...
 လောက့်အောင်စား
 ရထားတဲ့ အခွင့်အရေးလေးနဲ့
 တင်းတိမ်ကျေနပ်
 အနေတတ်စေချင်တယ်။

သား ...

A gift is the key
 to open the door
 closed against you.
 လက်ဆောင်ဆိုတာ
 ပိတ်ထားတဲ့တံခါးကို
 ဖွင့်နိုင်တဲ့သော့ပဲ။
 ဘယ်လိုတံခါးမျိုးမဆို
 အဲ့ဒီသော့နဲ့ ဖွင့်လို့ရတယ်ဆိုတာ
 သား ... မေ့နေမှာစိုးလို့
 သတိပေးတာ။

သား ...

ကမ္ဘာကြီးကို
 ပြောင်းလဲပစ်ဖို့
 ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်
 စိတ်ကူးထားတယ်ဆိုရင် ...
 အဲ့ဒီလိုမျိုးလုပ်နိုင်အောင်
 ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရင်ဆုံး
 ပြုပြင်ပြောင်းလဲသင့်တယ်။

ငါ့သား ...

လူတစ်ယောက်ဟာ
 လူပီပီအသက်ရှင်ရပ်တည်ဖို့
 လွယ်တဲ့ကိစ္စမဟုတ်ဘူး။
 အများကြီး ကြိုးစားရုန်းကန်ရတယ်။
 ကိုယ့်ဘဝကို ကျွေးမွေးပြုစုပေးမယ့်
 မိဘရှိနေလို့သာ အခက်အခဲဆိုတာ
 ဘာမှန်းသိခွင့်မရလိုက်တာ။
 အဲ့ဒီမိဘမရှိရင် အသက်ရှင်ရပ်တည်ဖို့
 ဘယ်လောက်ခက်ခဲတယ်ဆိုတာ သားတွေ့လိမ့်မယ်။
 မယုံရင် ... လမ်းပေါ်မှာ စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်နဲ့
 တောင်းစားနေတဲ့ ကလေးတွေ ကြည့်လိုက်။
 နေပူကြီးထဲမှာ လမ်းခင်းကျောက်တွေ သယ်နေရတဲ့
 သားတို့အရွယ် ကလေးတွေကို ကြည့်လိုက်။
 စာသင်ရမယ့်အချိန် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ
 စားပွဲထိုးလုပ်နေရတဲ့ ကလေးတွေ ကြည့်လိုက်။
 စဉ်းစားတတ်ရင် သားသဘောပေါက်မှာပါ။
 ဒါကြောင့် ... အရိပ်ထဲမှာ စာသင်စာကျက်နေရတာ
 အင်မတန် ကံကောင်းတယ်လို့မှတ်ပါ။
 အဲ့ဒါသားဘဝအတွက် ကြိုးစားရုန်းကန်နေခြင်းပဲ။

သား ...

ဘဝကို ဖြတ်သန်းတဲ့အခါမှာ
 ဘာကိုမှ သိပ်အလေးအနက်မထားဘဲ
 အဆင်သင့်သလို ကျုပ်ကြက်လိ
 ကြည့်ကြက်လုပ်တတ်တဲ့ သူမျိုးကို
 သား °သဘောကျလား။
 သဘောမကျဘူးဆိုရင်လည်း
 ဘာကြောင့်လဲ။
 သားကို တွေးစေချင်လို့ပါ။

သား ...

လူပုဂ္ဂိုလ် ငွေကြေး
 ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ စည်းစိမ်အာဏာ
 အရာရာဟာ ကိုယ်သေရင် ယူသွားလို့ရတဲ့
 ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းတွေ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။
 အသက်ရှင်နေစဉ်ခဏ
 အသုံးပြုခွင့်ရနေတဲ့
 အငှားသုံး ပစ္စည်းတွေပါပဲကွယ်။
 အငှားသုံး ပစ္စည်းကို
 အငှားသုံး ပစ္စည်းမှန်းသိပါ။
 အဲ့ဒီပစ္စည်းတွေအပေါ်
 တွယ်တာ တပ်မက်ပြီး
 မလုပ်သင့်တာတွေ မလုပ်မိပါစေနဲ့။
 မောက်မာ ရိုင်းစိုင်းပြီး
 ထင်တိုင်းမကြံမိပါစေနဲ့။
 တစ်ဖက်သားအပေါ် အထင်သေးနှိမ့်ချ
 သုံးစားလို့မရအောင် မပြောမိပါစေနဲ့။

သား ...

ငွေကြေး၊ အာဏာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာကြောင့်
 ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အချစ်ဟာ
 လိမ်ညှာဟန်ဆောင်တဲ့ အချစ်ပဲ။
 အနှစ်အရသာ မရှိဘူး။
 ဆားမပါတဲ့ ဟင်းလိုပဲ။
 ပေါ့ပျက်ပျက်နိုင်လှတယ်။
 တကယ်အချစ်စစ်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ
 ငွေကြေး၊ အာဏာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာတွေ
 ထည့်မတွက်တော့ဘူး။
 အားလုံးကို စွန့်လွှတ်နိုင်စွမ်းရှိတယ်။
 အဲ့ဒါ ... အချစ်စစ်ပဲ။

သား ...

လူငယ်ဆိုတာ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးနေတယ်။
 လူကြီးဆိုတာ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေတတ်တယ်။
 လူငယ်ဆိုတာ လန်းဆန်းတက်ကြွတယ်။
 လူကြီးဆိုတာ လေးလံနွေးကွေးနေတတ်တယ်။
 လူငယ်ဆိုတာ လွတ်လပ်ရဲရင့်တယ်။
 လူကြီးဆိုတာ အတွေးများပြီး ကြောက်နေတတ်တယ်။
 လူငယ်ဆိုတာ သွေးဆူ သွေးပူတယ်။
 လူကြီးဆိုတာ အေးစက်တုံ့ဆိုင်းတယ်။
 လူငယ်ဆိုတာ ပြောတဲ့အတိုင်းလုပ်ရဲတယ်။
 လူကြီးဆိုတာ ပြောဖို့ကိုတောင် တွန့်ဆုတ်တယ်။
 လူငယ်ဆိုတာ ပွင့်လင်းရိုးသားတယ်။
 လူကြီးဆိုတာ အလိမ္မာသုံးတတ်တယ်။
 လူငယ်ဆိုတာ နွေဦးရာသီလို ပွင့်လင်းတယ်။
 လူကြီးဆိုတာ ဆောင်းရာသီလို အုံ့မှိုင်းနေတတ်တယ်။
 ဒါကြောင့် လူငယ်တွေက လူကြီးတွေကို အားမလို
 အားမရဖြစ်ပြီး ဝေဖန်ချင်တယ်။
 ဒါပေမဲ့ ... ယနေ့လူငယ်တွေဟာလည်း တစ်ချိန်မှာ
 လူကြီးဖြစ်မှာကို မမေ့နဲ့။

သား ...

သူတစ်ပါးနဲ့ပြိုင်ရင်
 နိုင်မှကောင်းမယ်။
 ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပဲ
 ပြိုင်မယ်ဆိုရင်တော့
 အနိုင်မရလည်း ကိစ္စမရှိ။
 မနေ့ကထက် ဒီနေ့
 ပိုတိုးတက်နေဖို့ပဲ လိုတယ်။

သား ...

လွဲမှားတဲ့ အတွေးအခေါ်
 အယူအဆတစ်ခု
 ခေါင်းထဲမှာ အမြစ်တွယ်သွားရင်
 လွယ်လွယ်နဲ့ ဖယ်ရှားပစ်လို့မရဘူး။
 ကြာလာရင် အဲ့ဒီအမှားကိုပဲ
 အမှန်လို့ ထင်လာတတ်တယ်။
 အဲ့ဒီအမှားအတိုင်း
 ဆက်လုပ်နေမိတတ်တယ်။
 တစ်ဘဝလုံးမှားရော။
 ဒါကြောင့် ...
 ကိုယ့်အတွေးအခေါ် အယူအဆတွေကို
 ကိုယ့်ထက် အသိဉာဏ်မြင့်တယ်လို့
 ထင်ရတဲ့သူတွေနဲ့ ပြောဆိုဆွေးနွေး
 အဝေဖန်ခံသင့်တယ်။
 အဲ့ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး
 ကိုယ့်အနီးအနားမှာ မရှိရင်
 ရှိတဲ့နေရာကို လှမ်းဆက်သွယ်ပါ။
 တယ်လီဖုန်းဆိုတာ
 ဒီလိုမျိုးသုံးဖို့ မဟုတ်ဘူးလား။

သား ...

အပြောနဲ့အလုပ်ဟာ ...
 ဒွန်တွဲနေမှကောင်းတယ်။
 ပြောလည်းပြော
 လုပ်လည်းလုပ်မှ ဟန်ကျမယ်။
 အပြောကြီးပဲ သန်ပြီး
 အလုပ်မလုပ်ရင်တော့
 အလကားပဲ။
 လုပ်သလောက်ပြော
 ပြောသလောက်လုပ်ရင်
 ခေါင်းမရှုပ်ဘူးပေါ့ ... သားရယ်။

သား ...

လူတစ်ယောက်ကို အသားနာအောင်
 တုတ်နဲ့ရိုက် နှိပ်စက်တာထက်
 ပြင်းထန်ရက်စက်တဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့
 စိတ်ကို ထိခိုက်နာကျင်အောင်
 ပစ်ပေါက်လိုက်တာက ပိုဆိုးတယ်။
 ကိုယ်ပေါ်က ဒဏ်ရာက ကျက်လွယ်ပေမဲ့
 စိတ်ထဲက ဒဏ်ရာကတော့
 အလွယ်တကူ မပျောက်ဘူး။
 ဒါ့ကြောင့် သူတစ်ဖက်သားကို
 ရင့်သီးမောက်မာရိုင်းစိုင်းတဲ့
 စကားတွေ မပြောမိအောင် ဂရုစိုက်နော်။

သား ...

သစ်ပင်တစ်ပင်
ရှင်သန်ကြီးပြင်းလာအောင်
နှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်ယူပြီး
ပြုစုပျိုးထောင်ရတယ်။
ဒါပေမဲ့ ...
ခုတ်လှဲပစ်မယ်ဆိုရင်တော့
နာရီပိုင်း မိနစ်ပိုင်းပါပဲ။
ထို့အတူ
လူတစ်ယောက်ရဲ့ ယုံကြည်ကိုးစားမှုရဖို့
အချိန်အကြာကြီး တည်ဆောက်ရတယ်။
ဒါပေမဲ့ ...
ပျက်စီးစေဖို့ကတော့
စကားတစ်ခွန်းပါပဲ။

ငါ့သား ...

ဖေဖေပြောပြမယ်။
ဘဝရဲ့လှေကားထစ်တွေက
ဖေဖေအတွက် ကျောက်စိမ်းလှေကားမဟုတ်ဘူး။
ဖုန်တွေ၊ အမှိုက်သရိုက်တွေ၊ သံမှိုတွေ
ပင့်ကူမျှင်တွေ၊ ကျိုးပဲ့နေတဲ့ သစ်သားစတွေနဲ့
လုံးဝ ကြမ်းတမ်းတဲ့ သစ်သားလှေကား။
ဒါပေမဲ့ ... အဲ့ဒီလှေကားကို
နွေတိုင်း ဖေဖေတက်ခဲ့တယ်။
တစ်ခါတလေ နေထွက်ချိန်နဲ့ကြုံတယ်။
တစ်ခါတလေ နေဝင်ဆည်းဆာကိုတွေ့တယ်။
တစ်ခါတလေ ညသန်းခေါင်နဲ့ကြုံတယ်။
တစ်ခါတလေ လေပြည်လေညင်းနဲ့ တွေ့ရသလို
တစ်ခါတလေ မုန်တိုင်းနဲ့လည်းကြုံတယ်။
ဒါပေမဲ့ ... အဲ့ဒီလှေကားကို
နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖေဖေတက်ခဲ့တယ်။
သားလည်း ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးပဲ ကြုံကြုံ
အားခဲပြီး တက်ပါ။ နောက်ပြန်မလှည့်နဲ့။
ဘဝဆိုတာ ... ဖေဖေတို့အတွက်
ကျောက်စိမ်းလှေကားမှ မဟုတ်ဘဲကွယ်။

သား ...

သီချင်းကြိုက်တာ ဖေဖေသိပါတယ်။
 Hip-Hop နဲ့ Pop သီချင်းတွေ ကြိုက်တာလည်း
 ဖေဖေနားလည်ပါတယ်။
 ဒါပေမဲ့ ...
 မြန်မာသီချင်းစစ်စစ်တွေ အကြောင်းလည်း
 သားနားထောင် လေ့လာထားသင့်တယ်။
 ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ...
 တစ်နေ့နေ့မှာ ဂီတကို စိတ်ဝင်စားတဲ့
 နိုင်ငံခြားသား တစ်ယောက်ယောက်နဲ့
 မမျှော်လင့်ဘဲ သားဆုံတွေ့ခဲ့မယ်။
 သူက မြန်မာဂီတ မြန်မာသီချင်းတွေအကြောင်း
 မေးမြန်း စူးစမ်းလာမယ်ဆိုရင်
 အရှက်မရစေဘဲ သားဖြေနိုင်အောင်လို့ပါ။
 တစ်ပုဒ်မှ မသိ မဆိုတတ်ဘူးဆိုရင်
 ရှက်စရာကောင်းလွန်းလို့ပါ သားရယ်။

ဖေဖေ

သား ...

လူလောကမှာ ...
 စိတ်ညစ်စရာသောကတွေနဲ့
 မတွေ့ကြုံဘူးတဲ့ သူတစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။
 အရှုံးနဲ့ ရင်မဆိုင်ဘူးတဲ့သူလည်း တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။
 ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နဲ့
 ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း ကျော်ဖြတ်သွားကြတာပဲ။
 ငါ့သားကျမှ ...
 စိတ်ညစ်စရာ ပြဿနာတွေကြောင့်
 ဆုံးရှုံးမှုတွေကြောင့်
 ဘဝကို လက်လျှော့ အရှုံးပေးသွားရမယ်ဆိုရင်
 ညံ့လွန်းရာ ကျပါတယ် ... သား ... ရယ်။

ဖေဖေ

သား ...

ကိုယ်ပြုမိခဲ့တဲ့ အမှားအတွက်
 မှားပါတယ်လို့
 ဝန်ခံရမှာ မကြောက်ပါနဲ့။
 ကိုယ့်အမှား ကိုယ်သိပြီး
 ဝန်ခံတောင်းပန်ရဲတာဟာ
 ယောက်ျားကောင်းတို့ရဲ့ သတ္တိ။
 အဲ့ဒီလို သတ္တိမျိုး
 သားမှာရှိတာ ဖေဖေသိတယ်။

ဖေဖေ

သား ...

Nothing is impossible
 under the sun.

နေရောင်အောက်မှာ
 မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ
 ဘာမှမရှိဘူး။
 တကယ်စိတ်ဆန္ဒပြင်းပြပြီး
 မဖြစ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရင်
 နောက်ဆုံးတော့ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်တာပဲ။
 ဖေဖေပြောတာ မယုံရင်
 သားလက်တွေ့ စမ်းကြည့်နိုင်ပါတယ်။

ဖေဖေ

သားရေ ...

သူများကိုအားကျနေရုံနဲ့တော့
 ဘာမှ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး။
 အဲဒီအားကျစိတ်နဲ့
 သူလိုလူမျိုးဖြစ်လာအောင်
 ကြိုးစားနိုင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။
 စံထားလောက်တဲ့
 လူတွေရဲ့ဘဝကိုလည်း အားကျပါ။
 ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း
 သူတို့လိုမျိုး ဖြစ်ချင်စိတ်ရှိပါစေ။

၆၆၆

သား ...

ဓမ္မပဒထဲမှာပါတဲ့
 စာလေးတစ်ပုဒ် သားကို ရေးပေးလိုက်တယ်။
 ဖေဖေကြိုက်လွန်းလို့လေ။
 သံပရာသီးကို နှစ်လုံးပေါင်း၍ စားသောအခါ
 ပို၍ မချဉ်လာသော်လည်း
 လူယုတ်မာတို့
 နှစ်ယောက်ပေါင်းမိသောအခါ၌မူကား
 ပို၍ယုတ်မာသော အမှုတို့ကို
 ပြုတတ်ကြကုန်၏ ... တဲ့။

၆၆၆

သား ...

စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှုဆိုတာ
 အခက်အခဲ အတားအဆီးတွေကို
 ရုန်းကန်ကျော်လွှား
 ဖြတ်သန်းရင်ဆိုင်ရင်း
 ရရှိလာတဲ့ စွမ်းရည်တစ်မျိုးပါ။
 အဲ့ဒီစွမ်းရည်မျိုး သားမှာ ရှိစေချင်တယ်။
 ဒါကြောင့် ...
 အခက်အခဲ ပြဿနာတွေကို မကြောက်နဲ့။
 တွေ့ရင် ရဲရဲရင်ဆိုင်
 အောင်နိုင်သူ ဖြစ်ပါစေ။

သား ...

ပြိုင်ပွဲတစ်ခုမှာ ...
 မင်းစိတ်က ရှုံးပြီထင်ရင်
 တကယ်ရှုံးပြီ။
 မင်းစိတ်က နိုင်ကိုနိုင်မယ် ယုံကြည်ရင်
 မင်းနိုင်ပြီ။
 အလုပ်တစ်ခုကို
 မလုပ်နိုင်ဘူးထင်ရင်
 မင်း ... မလုပ်နိုင်တော့ဘူး။
 ဒါကို ငါလုပ်နိုင်တာ သေချာတယ်လို့ ယုံရင်
 လုပ်ကိုလုပ်နိုင်တယ်။
 အရာအားလုံးဟာ စိတ်ပေါ်မှုတည်နေတယ်။
 ဘဝရဲ့ အောင်မြင်မှုဆုလာဘ်ဟာ
 ဉာဏ်ရည် ထက်မြက်သွက်လက်
 သူတွေအတွက်မဟုတ်ဘူး။
 ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အောင်မြင်ရမယ်လို့
 ယုံကြည်ထားသူတွေအတွက်သာ ဖြစ်တယ်။

သား ...

ကျိုင်းတုံမြို့မှာ သီတင်းသုံးတဲ့
ဝစီပိတ်ဆရာတော်ရဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်
ဖေဖေကြိုက်လွန်းလို့ သားအတွက်
ရေးပေးလိုက်ပါတယ်။

စိတ်ဓာတ်

မင်းစိတ်ဓာတ်ကျနေတာကို ငါသိတယ်။

လောကမှာလေ

အရာရာတိုင်းဟာ စနစ်တကျ စမတ်ကျကျဖြစ်နေရင်
အဲ့ဒါကို လောကလို့ မခေါ်ဘူးကွ။

အရာရာတိုင်းဟာ

ကမောက်ကမချည်းဖြစ်နေလို့ လောကလို့ခေါ်တာ။

မင်းစိတ်ဓာတ်ကျပေမယ့် စိတ်ကိုတော့ မလျှော့လိုက်နဲ့

မင်းစိတ်လျှော့လိုက်တဲ့ နေ့ဟာ

မြဲတောင်ပို့လည်း ... မြင်မိရုံတောင်ကြီးလောက်

မင်းကျော်ဖြတ်ရခက်လိမ့်မယ်။

မင်းစိတ်သာတင်းထားရင်

လေမုန့်တိုင်းကြီးလည်း

မင်းအတွက်တော့

လေပြည်လေညင်းလေး ဖြစ်လို့နေမှာပဲ။

ဦးကောဝိဒ(ဝစီပိတ်ဆရာတော်)

သား ...

ကျောင်းနဲ့ ကျူရှင်အကြား

ပြေးလွှား စာသင်နေရတဲ့ သားဘဝကို

မြင်နေရတဲ့ ဖေဖေ ... သနားတယ်။

ကျောင်းကပေးတဲ့ အိမ်စာ

ကျူရှင်ကပေးတဲ့ အိမ်စာတွေ

အားလုံးလုပ်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ

ည ၁၁နာရီခွဲရှိနေပြီ။

သီချင်းနားထောင်ချိန်

တီဗွီကြည့်ချိန်တောင် မရှိတော့ဘူး။

စက်ရုပ်လေးတစ်ရုပ်လို

မိုးလင်း မိုးချုပ် အလုပ်လုပ်နေရပေါ့။

အဲ့ဒီလို ငယ်ငယ်တည်းက ကျောင်းသားပီသစွာနဲ့

ကျောင်းစာတွေကို တာဝန်ကျေကျေ လုပ်နေမယ်ဆိုရင်

သားရဲ့ အနာဂတ်ဘဝအတွက်

ဖေဖေ သိပ်မစိုးရိမ်တော့ဘူး။

ဘဝဆိုတာ ... ဒီလို ကြိုးစားရုန်းကန်ရတယ်ဆိုတာ

ငယ်ငယ်ကတည်းက သားကို သိစေချင်တာလေ။

တာဝန်ကျေကျေ လုပ်ကိုင်တတ်တဲ့သားဟာ

ကြီးပြင်းလာတဲ့အခါ ဘာတာဝန်ပဲဖြစ်ဖြစ်

အောင်မြင်အောင် ထမ်းဆောင်နိုင်မယ်လို့

ဖေဖေ ယုံကြည်တယ်။

သား . . .

He who has health has hope.
And he who has hope,
has everything.

ကျန်းမာခြင်းရှိတဲ့သူဟာ
မျှော်လင့်ချက်ရှိတယ်။
မျှော်လင့်ချက်ရှိတဲ့သူမှာ
အရာအားလုံးရှိတယ်။
ဒီစကားပုံလေးကို သားအမှတ်ရပါ။

သား . . .

လူညံ့တွေက
အောင်မြင်ဖို့အခွင့်အလမ်းကို
ထိုင်စောင့်တယ်။
လူတော်တွေကတော့
အောင်မြင်ဖို့အခွင့်အလမ်းကို
မတွေ့တွေ့အောင် ရှာတယ်။
သားက
လူညံ့လား။
လူတော်လား။

သား . . .

ကြားဖန်များလို့ နားရည်ဝနေမယ့်
 ရောဂါအကြောင်းပြောရဦးမယ်။
 အဲ့ဒါ AIDS ပဲ။
 မြန်မာလို ခုခံအားကျဆင်းတဲ့ရောဂါလို့ ခေါ်တယ်။
 အဲ့ဒီရောဂါရပြီဆိုတာနဲ့
 သေမင်းနဲ့ အတော်နီးကပ်သွားတယ်။
 သူ့ကို ဟန့်တားထားနိုင်တဲ့ဆေး
 အချို့နိမိ သုံးခွင့်ရရင်တော့
 အသက်ကို ဆွဲဆန့်ထားလို့ ရသေးတယ်။
 မဟုတ်ရင်တော့ လတ်တလောဖြစ်ပေါ်တဲ့
 ရောဂါတစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ကြုံတော့တာပဲ။
 အဲ့ဒီရောဂါက သွေးချင်းနှောမှ
 ကူးစက်တာမျိုးဖြစ်တယ်။
 မကောင်းတဲ့ မိန်းမနဲ့ ပျော်ပါးတာမျိုး
 ရောဂါပိုးရှိတဲ့အပ်နဲ့ အကြောထဲကို
 ဆေးသွင်းမိတာမျိုးဆို ဖြစ်တတ်တယ်။
 အကြောထဲကို မူးယစ်ဆေးသွင်းတာမျိုးပေါ့။
 မဖြစ်အောင် ဘယ်လိုနေရမယ်ဆိုတာ
 သားကို ကြိုသိစေချင်တာ။

သား . . .

သူငယ်ချင်းကို
 မွေးနေ့လက်ဆောင် ပေးမယ်ဆိုရင်
 သူ့အတွက်လိုအပ်ပြီး
 သူ့သဘောကျနှစ်သက်နိုင်မယ့်
 ပစ္စည်းမျိုးဖြစ်အောင်
 စိတ်ကူးဆန်းဆန်းလေးနဲ့
 ရွေးချယ်ဝယ်ပေးသင့်တယ်။
 လမ်းတွေ့တဲ့ ဈေးပေါပေါပစ္စည်းကို
 တာဝန်ကျေ ဝယ်ပေးတာမျိုး
 မဖြစ်ပါစေနဲ့။
 သူ့အပေါ် တန်ဖိုးထားစဉ်းစားပြီး
 တကူးတက ရွေးချယ်ဝယ်ပေးတဲ့
 အကောင်းဆုံး မွေးနေ့လက်ဆောင် ဖြစ်ပါစေ။

သားရေ ...

သားသမီးတချို့ဟာ အဖေတွေကို
 ငယ်ငယ်တုန်းက ချစ်ခင်တန်ဖိုးထား
 လေးစားကြည်ညို အားကိုးခဲ့ကြတယ်။
 ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် စာတွေသင်
 စာအုပ်တွေဖတ်လာလို့ နည်းနည်းသိလာတဲ့အခါ
 ဒီကိစ္စ ဖေဖေသိမှာမဟုတ်ပါဘူး။
 လူငယ်တွေရဲ့အထာကို ဖေဖေနားမလည်ပါဘူး။
 တက္ကသိုလ်ရောက်လို့ နည်းနည်း အမြင်ကျယ်လာတဲ့အခါ
 ဖေဖေက ဒိတ်အောက်နေပြီ။
 ရှေးရိုးစွဲ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ပဲ။
 ငါပြောပြလို့ သဘောပေါက်မှာ မဟုတ်ပါဘူးဆိုပြီး
 အထင်သေး ပစ်ပယ်ချင်တယ်။
 အလုပ်ခွင်ထဲရောက်လို့ အခက်အခဲကြုံတော့မှ
 ဒီကိစ္စ ဖေဖေဆို ဘယ်လိုဖြေရှင်းမလဲမသိဘူး။
 အရွယ်လေးရလာပြီး ဘဝကိုနားလည်လာတော့မှ
 ဒီလိုကိစ္စမျိုး ဖေဖေ ဘယ်လိုကိုင်တွယ်မလဲ ...
 သိချင်လိုက်တာ။ ဖေဖေကိုသာ ပြန်ခေါ်မေးလို့ရမယ်ဆိုရင်
 ဘာပဲပေးရ ပေးရ၊ မေးချင်လိုက်တာ။
 အဲ့ဒီကျတော့မှ အဖေ့တန်ဖိုး သိတော့တယ်။
 မရှိတော့မှ သိတဲ့အခါ
 ဘာသွားလုပ်လို့ ရတော့မှာလဲလေ။

သား ...

ကိုယ်စိုက်ပျိုးထားသမျှ
 ကိုယ်ပြန်ရိတ်သိမ်းရသတဲ့။
 ကိုယ်လုပ်သမျှ
 ကိုယ်ပြန်ခံစားရတာ
 လောကနိယာမတစ်ခုပဲ မဟုတ်လား။
 ဒါကြောင့် ...
 ဘာပဲလုပ်လုပ်
 အပြစ်ကင်းကင်းနဲ့ စိတ်ရှင်းရှင်းရှိပါစေ။

သား . . .

အင်တာနက်မှာ ဂိမ်းကစားသလို
 မိန်းကလေးတွေနဲ့ ချစ်တမ်းမကစားပါနဲ့။
 အချစ်ကို ကြံစည်သလို သဘောထားပြီး
 မလိုချင်တော့ လွှင့်ပစ်တာမျိုး မလုပ်ပါနဲ့။
 တစ်ကွေ့ကွေ့တော့ အန္တရာယ်တွေ့တတ်တယ်။
 ဘာအန္တရာယ်မှ မတွေ့ဘူးပဲထား။
 ကိုယ့်ရဲ့ တန်ဖိုးရှိတဲ့အချိန်တွေကို
 မိန်းမတွေအတွက် ကုန်ဆုံးသွားရမှာ
 အရမ်းနုမြောဖို့ကောင်းတယ်။
 ဘဝဆိုတာ အချိန်ပဲ . . . သား။
 အချိန်ကိုတန်ဖိုးမထားရင်
 ဘဝကို တန်ဖိုးမထားတာနဲ့ အတူတူပဲ။
 ကိုယ့်ဘဝကိုယ်မှ တန်ဖိုးမထားရင်
 ရရစားစားနဲ့ လုံးပါးပါးသွားလိမ့်မယ်။

သား . . .

ဘဝမှာ စိတ်ပူပန်စရာ နှစ်ခုပဲရှိတယ်။
 ကျန်းမာတာရယ်၊ မကျန်းမာတာရယ်။
 ကျန်းမာတယ်ဆိုရင်တော့ စိတ်ပူစရာ မလိုဘူးပေါ့။
 မကျန်းမာဘူးဆိုရင်တော့
 စိတ်ပူစရာ နှစ်ခုရှိပြန်တယ်။
 ပြန်နေကောင်းသွားမှာရယ်။
 သေသွားမှာရယ်။
 နေကောင်းသွားရင်တော့ ပူပန်ဖို့မလိုပေမဲ့
 သေသွားရင်တော့ စိတ်ပူစရာနှစ်ခုရှိတယ်။
 ကောင်းကင်ဘုံ ရောက်မလား။
 ငရဲ ရောက်မလား။
 ကောင်းကင်ဘုံရောက်ရင်တော့ ပူစရာမရှိ
 ငရဲရောက်သွားရင်တော့ . . .
 မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းတွေနဲ့
 တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက် အလုပ်ရှုပ်နေတာနဲ့ပဲ
 စိတ်ပူပန်နေဖို့ မေ့သွားလိမ့်မယ်။

သားလေး ...

စိတ်ဓာတ်ကျ အားငယ်စရာ ကြုံတဲ့အခါ
 ကိုယ် ရွှေထီးဆောင်းခဲ့တဲ့ ကာလလေး
 အဆင်ပြေပျော်ရွှင်ခဲ့ရတဲ့ အချိန်လေးတွေကို
 ပြန်တွေးပြီး ပျော်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။
 အဲ့ဒီလို အချိန်ကာလမျိုး
 ငါရခဲ့ဖူးတယ်။
 ကြုံတွေ့ခံစားခဲ့ရဖူးတယ်။
 အဲ့ဒီလို အခြေအနေမျိုး ပြန်ဖြစ်အောင်
 ငါ ဘာလို့ ပြန်မလုပ်နိုင်ရမှာလဲလို့
 စိတ်အားတင်းလိုက်စမ်းပါ။
 အားငယ်စရာ အခြေအနေတွေကို
 အမှတ်မထင် ကျော်ဖြတ်သွားနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

သား ...

ပြဿနာတွေ လျော့နည်းသွားလို့
 စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုရှိလာတာ မဟုတ်ဘူး။
 ပြဿနာမဖြစ်အောင်
 ပြုမူပြောဆို နေထိုင်တတ်လာလို့
 စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှု ရှိလာတာပါ။

သား ...

အကောင်းနဲ့အဆိုးဆိုတာ
 နှစ်လွှာပေါင်းမှ တစ်ရွက်မည်တဲ့
 စွယ်တော်ရွက်လိုပဲ။
 အကောင်း သက်သက်
 အဆိုး သက်သက်
 ခွဲကြည့်လို့ မရဘူး။
 လူတစ်ယောက်ကို ကြည့်တဲ့အခါမှာ
 အဲဒီလိုပဲ ...
 အကောင်းအဆိုး တွဲမြင်တတ်ရမယ်။
 အကောင်းဘက်ကို
 များများမြင်တတ်တဲ့သူဟာ
 လူတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးကောင်းတဲ့သူပဲ။
 လူတွေနဲ့ အဆင်ပြေပြေပေါင်းတတ်မှတော့
 ဘာပဲလုပ်လုပ် ရပြီပေါ့။

ဖေဖေ

သား ...

အပေါင်းအသင်း အရေးကြီးတယ်။
 မကောင်းတဲ့သူနဲ့ပေါင်းရင်
 မကောင်းတာပဲလုပ်မယ်။
 ကောင်းတဲ့သူနဲ့ပေါင်းရင်
 ကောင်းတာလုပ်မယ်။
 မကောင်းတဲ့သူနဲ့ပေါင်းရင်
 မကောင်းသောလမ်းကို သွားမယ်။
 ကောင်းတဲ့သူနဲ့ ပေါင်းရင်
 ကောင်းသောလမ်းကို သွားမယ်။
 မကောင်းတဲ့သူနဲ့ပေါင်းရင်
 မကောင်းသတင်း ကျော်ကြားမယ်။
 ကောင်းတဲ့သူနဲ့ပေါင်းရင်
 ကောင်းသတင်း ပျံ့နှံ့မယ်။
 ဒါဆို ... ဘယ်သူနဲ့ပေါင်းရမယ်ဆိုတာ
 ဖေဖေ ပြောဖို့ လိုသေးလား။

ဖေဖေ

သား . . .

တစ်ခါတစ်ရံမှာ
 ကိုယ့်ရဲ့တောက်ပမှုကြောင့်
 သူများမျက်စိကျိန်းတာမျိုး
 ဖြစ်တတ်တယ်။
 ကိုယ့်ရှိလို့ ကိုယ်ဝတ်တာ
 ဘာဖြစ်လဲ၊ ဘာဖြစ်လဲလို့တော့
 အရွဲ့မတိုက်လိုက်နဲ့နော်။
 ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စားပြီး
 သူများမုန်းတာခံနေရဦးမယ်။

သားရယ် . . .

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်ဆိုတာ
 မသေမချင်း လုပ်သွားရမယ့်အလုပ်
 ဝါသနာပါတဲ့ အလုပ်မျိုးကိုပဲ
 အသေအချာ စဉ်းစားရွေးချယ်ပြီး
 တစိုက်မတ်မတ်လုပ်သွားသင့်တယ်။
 ဒါမှ သားပျော်မှာပေါ့။
 ဝါသနာမပါ စိတ်မဝင်စားဘဲ
 မလုပ်ချင်တာ လုပ်နေရရင်
 သား . . . စိတ်ဆင်းရဲမှာပေါ့။
 ကိုယ်ဝါသနာပါတဲ့ အလုပ်ကို
 ပြတ်ပြတ်သားသား ရွေးချယ်လုပ်ရဲတဲ့
 သတ္တိမျိုး သားမှာရှိစေချင်တယ်။

သား ...

မနေ့က မလုပ်ခဲ့ရတာတွေကို
 ဒီနေ့ လုပ်ပါ။
 ဒီနေ့ မလုပ်နိုင်ခဲ့တာတွေကို
 မနက်ဖြန် ပြီးအောင်လုပ်ပါ။
 မျှော်လင့်ချက် မနက်ဖြန် ရှင်သန်နေပါစေ။

သား ...

ကံကြမ္မာက
 အောင်မြင်မှုကို ဖန်တီးပေးတာမဟုတ်ဘူး။
 အောင်မြင်စေနိုင်တဲ့
 အခွင့်အလမ်းကိုပဲ ပေးတာ။
 ကိုယ်က အဲ့ဒီအခွင့်အလမ်းကို
 အသေအချာတွေ့အောင် ရှာပြီး
 အောင်မြင်အောင် လုပ်တတ်ရတယ်။
 သဘောပေါက်။

သား . . .

အခွင့်အလမ်းကောင်းတွေဟာ
 လူတိုင်းဆီကို
 မကြာခဏ ရောက်လာတတ်ပါတယ်။
 ဒါပေမဲ့
 ကိုယ်ခံစားနေရတဲ့
 ကိုယ့်ရဲ့ ဒုက္ခကိုပဲ
 အာရုံစိုက်ကြည့်နေတတ်တဲ့ သူကတော့
 * အခွင့်အလမ်းကောင်းတွေကို
 မြင်တွေ့နိုင်လိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူး။
 သူက ဒုက္ခကိုပဲ
 အာရုံရောက်နေတာကိုး။

သား . . .

ဒီကနေ့ သားမုန်းတီးနာကြည်းနေတဲ့သူက
 အတိတ်ဘဝတစ်ခုခုမှာ
 အမေတော်စပ်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
 သား . . . အထင်အမြင်သေးပြီး
 မလေးမစားဆက်ဆံနေတဲ့သူဟာ
 အတိတ်ဘဝ တစ်ခုခုမှာ
 သားအဖေ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမယ်။
 ဒီကနေ့ သားက မနာလို စိတ်တို
 ရန်လိုနေတဲ့ သူဟာ
 အတိတ်ဘဝ တစ်ခုခုမှာ
 ကိုယ့်ရဲ့ အစ်မ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမယ်။
 သားဘဝကို ထိခိုက်နစ်နာအောင်
 အကျိုးစီးပွား ပျက်စီးအောင်
 ကြံစည်အားထုတ်နေတဲ့သူဟာ
 အတိတ်ဘဝ တစ်ခုခုမှာ
 ကိုယ့် ဇနီး သားသမီး တစ်ဦးဦး ဖြစ်မယ်ဆိုရင်
 သား . . . ဘာလုပ်မလဲ။
 သူတို့ကို ဝဋ်ကြွေးဆပ်တဲ့အနေနဲ့
 ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါ့မလား။
 ဒါမှမဟုတ် . . . လက်စားချေ တုံ့ပြန်ပြီး
 ရန်ဖြစ်မလား။ သား . . . စဉ်းစားကြည့်။

သား ...

အမှားတစ်ခုပြုမိရုံလေးနဲ့
 အကြီးအကျယ်နှောင်တရပြီး
 မအိပ်နိုင်မစားနိုင် ဖြစ်မနေနဲ့။
 ဘယ်သူမှ အမှားနဲ့မကင်းကြဘူး။
 သူလည်းမှား ကိုယ်လည်းမှား
 မှားခဲ့ကြတာပဲ။
 အမှားကို သိရင် ဝန်ခံပါ။
 အမှန်ဖြစ်အောင် ပြန်ပြင်ပါ။
 မှားမှန်းသိလို့ ပြန်ပြင်မယ်ဆိုရင်
 ဘယ်အချိန်ပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်မကျဘူး။
 မစိုးရိမ်ပါနဲ့။
 ဒါပေမဲ့ ...
 မှားလည်း ပြင်လို့ရတယ်ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့တော့
 အမှားတွေကို ဆက်တိုက် မလုပ်မိစေနဲ့ပေါ့။

သားရေ ...

တစ်ခါတစ်ရံ ...
 အမှန်တရားကို ရှာဖွေခြင်းဟာ
 အဖော်မပါတဲ့ ခရီးကို
 တစ်ယောက်တည်း သွားနေရတာနဲ့တူတယ်။
 အဖော်ကို ခင်တွယ်တတ်တဲ့
 သားတို့အရွယ်မှာ
 ဒီခရီးကို တစ်ယောက်တည်းသွားဖို့
 မလွယ်ကူလှဘူးဆိုတာ
 ဖေဖေသိပါတယ်။
 ဒါပေမဲ့ ...
 တစ်ယောက်တည်းသွားရမယ့်လမ်းမှာ
 တစ်ယောက်တည်းပဲ သွားရမယ်ဆိုတာ
 သားကို ကြိုသိစေချင်တယ်။

သား ...

ရေပြည့်နေပြီးသား
 အိုးတစ်လုံးထဲကို
 နောက်ထပ် ရေတွေထပ်ထည့်နေရင်
 လျှံကျတာပဲ အဖတ်တင်လိမ့်မယ်။
 ထပ်ထည့်တဲ့ ရေထဲမှာ
 အနည်တွေ ပါလာရင်
 အိုးထဲက ရှိပြီးသားရေတွေပါ
 နောက်သွားဦးမယ်။
 မလိုတာ့ကို လုပ်မိရင်
 မလိုလားတဲ့ အကျိုးဆက်ကိုပါ
 ရတတ်တယ်ဆိုတာ
 သားကို သိစေချင်တယ်။

သား ...

လောကကြီးမှာ
 အခွင့်အရေးတွေ ရပါလျက်နဲ့
 ကိုယ်လုပ်နိုင်တဲ့ အလုပ်တွေကို
 အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်
 ဘာတစ်ခုမှ လုပ်မသွားနိုင်တာ
 အကြီးမားဆုံး ဆုံးရှုံးမှုပဲ။
 ဒါဆို ...
 သေရကျိုးမနပ်ဘူး။
 ဆုံးရှုံးမှုကြောင့် နောင်တမရဘဲ
 သေရကျိုးနပ်ပါစေကွယ်။

စာဖတ်သူသို့

သား ...

စိတ်ပျက်အားငယ်နေတဲ့အချိန်မှာ
 ဖေဖေစာအုပ်ကို ဖတ်ပါ။
 အခက်အခဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရတဲ့အချိန်မှာ
 ဖေဖေကို သတိရပါ။
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်မညစ်နဲ့။
 သားကို အမြဲတမ်းအားပေးကူညီနေမယ့်
 ဖေဖေတစ်ယောက်လုံးရှိပြီဆိုတဲ့အသိနဲ့
 စိတ်အားတင်းပြီး ဘဝအခက်အခဲတွေကို
 ကြံ့ကြံ့ခံရင်ဆိုင်ပါ။
 ဒီစာအုပ်လေးဟာ သားအတွက်
 ဘဝအဖော်မွန်ဖြစ်ပါစေ။

ဖေဖေ

ကောင်းသန့်

- ဤစာအုပ်ကို
ကျနသေချာ
ဖတ်ပြီးသောအခါ...
- ရင်ထဲတွင်
ပြောချင်စရာများ
ရှိလာခြင်းအံ့။
- တယ်လီဖုန်းဖြင့်ဖြစ်စေ
စာဖြင့် ဖြစ်စေ
e-mail ဖြင့် ဖြစ်စေ
- ပြောဆိုဆွေးနွေး
ရေးသားဝေဖန်
အကြံပြုကြစေချင်ပါသည်။
- စာဖတ်သူ၏ အမြင်ကို
ကြားသိချင်လှပါ၏။

ကြိုတင်ကျေးဇူးတင်လျက် -

ကျောင်းသန့်

အမှတ် ၂၀၉၊ ပ-ထပ်(ယာ)၊ ၃၈ လမ်း(ထက်)
 ရန်ကုန်မြို့။ ☎ ၃၈၃၄၂၃
 e-mail: kthant2005@gmail.com